

[Hanne Severinsen]

Den daværende miljøminister, fru Lone Dybkjær, besluttede derfor meget fornuftigt efter konsultation med de lokale berørte parter, at man skulle etapedele projektet, således at der var tid til at vurdere, hvordan det endelige projekt skulle være, og denne vurdering skulle det lokale rådgivende udvalg så komme med en indstilling om. Det syntes jeg var fornuftigt, for derved fik man de lokale med i beslutningsprocessen, hvad man havde savnet lidt i den første fase.

Nu er man så i gang med opkøbsfasen, den såkaldte første fase, og den forløber helt tilfredsstillende. Det er et meget dygtigt arbejde, som udføres af den landinspektør, som står for jordfordelingen, men jeg tror nok, at man må give hr. Aage Brusgaard ret i, at det også hænger noget sammen med, at landbrugets situation efterhånden er blevet forværret og der derfor er flere, der har været villige til at sælge.

Derfor skal man selvfølgelig ikke lægge for meget i succesen, forstået på den måde, at det for nogle måske i virkeligheden ikke er blevet oplevet som en succes, at de var nødt til at sælge på grund af tidernes ugunst.

Men jeg tror, det er meget vigtigt, at vi ser på, hvordan den endelige udformning bliver. Vi skal lytte til det rådgivende udvalg, som vi har nedsat, og i øvrigt skal vi jo også tage hensyn til de mange EF-tiltag, som kommer i disse år; bl.a. skal vi selvfølgelig også se på, hvad de nye EF-tilskudsregler betyder. Det ville jo være helt yanvittigt, at vi her bevilgede nogle penge, som vi faktisk kunne få EF til at finansiere nogle af. Desuden bør man måske også se på, om nogle af de braklægningsforpligtelser, egen har, kunne indgå i Skjern Å-projektet.

Men først og fremmest må jeg altså sige, at jeg synes, det er meget besynderligt, at de tre partier kan finde på at fremsætte et forslag, der sådan set ser helt bort fra, at der sidder et lokalt rådgivende udvalg, som skal tage stilling til noget. Jeg vil vælge den elskværdige fortolkning, at forslaget bygger på en misforståelse, for hvis det blev gennemført efter bogstaven, ville man jo fornærme de mennesker, som den daværende miljøminister i sin tid bad om at udforme det endelige projekt.

Venstre vil derfor prøve at tage den konstruktive mine på og foreslå, at forslaget til-dækkes af glemselens nådige skær i Miljøudvalget.

Gade (SF):

Det var jo nådigt! Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, der blev vedtaget i sin tid, selvfølgelig ikke var en plan i detaljer, for så havde der vel ikke med dette forslag været behov for at fastlægge nogle tidsgrænser og give et klart politisk signal som det, der ligger i det. Jeg kan ikke se, at det, der står i dette forslag, i realiteten fornærmer det rådgivende udvalg.

Derimod synes jeg nok, vi kan tage en diskussion vedrørende EF-midler, når vi må konstatere, at forslaget blev fremsat, før finansloven blev vedtaget, og at de midler, der står i dette forslag, i hvert fald ikke er medtaget på årets finanslov. Jeg synes, at Miljøudvalget skulle bruge sit udvalgsarbejde til med udgangspunkt i dette forslag og den plan, vi har savnet, at fastslå, at vi ønsker at få gennemført projektet nogenlunde i den her foreslåede skikkelse, og at udarbejde en tidsplan og træffe nogle overordnede beslutninger, så der ikke opstår tvivl undervejs i det videre forløb. For det vigtigste er jo, at der ikke opstår tvivl, og at der bliver udsendt et signal om, at der er en meget stærk vilje til at få dette projekt gennemført.

Det siger jeg også, fordi jeg hørte, at en tidligere ordfører var inde på, at der jo er mange andre projekter i Danmark. Det er jo rigtigt nok, men forslagsstillerne til det foreliggende forslag – kan jeg i hvert fald sige på vores vegne – har fremsat dette forslag for at prioritere netop denne sag, altså for at sige, at der her er tale om et unikt projekt, som skal gennemføres, og at der skal udsendes et stærkt signal fra Folketinget om, at vi vil gennemføre det fuldt ud.

Dernæst har der været betragtninger om, at opkøbet af arealer i den nuværende fase går lettere, end fru Hanne Severinsen og hr. Aage Brusgaard mente ville være tilfældet, dengang vi vedtog dette projekt. Og det gør det da; jeg tror, det ligger meget tættere på, hvad vi andre sagde dengang, og det skyldes ikke kun tidernes ugunst for landbruget, men at jorden bliver mindre og mindre værd i disse områder, fordi den er ved at synke sammen.

Mit råd til landmændene derudeomkring er derfor: Så længe der er et venligt Folketing, der er villigt til at give så meget for jorden, så tilbyd den og lad os få den udvikling forceret. Det eneste, der er sikkert, hvis landmændene